

РЕШЕНИЕ № 342

10.06.2019г., гр.Хасково

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Хасково в открито съдебно заседание на осми май, две хиляди и деветнадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИВА БАЙНОВА

ЧЛЕНОВЕ: КРЕМЕНА КОСТОВА - ГРОЗЕВА

ПАВЛИНА ГОСПОДИНОВА

при секретаря Дорета Атанасова .

в присъствието на прокурор Цвета Пазайтова

.като разгледа докладваното от съдия Костова – Грозева адм. д. №257 по описа на съда за 2019 година, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по Раздел III от Глава десета на АПК.

Образувано е по протест на Прокурор при Окръжна прокуратура – Хасково, срещу чл.28, ал.1 в частта „не по-дълъг от една година“ от Наредба за условията и реда за управление и разпореждане с общинския жилищен фонд, приета от Общински съвет - Симеоновград.

В протеста се твърди, че Наредба за условията и реда за управление и разпореждане с общинския жилищен фонд (Наредбата) била приета на основание чл.45а от ЗОС от Общински съвет – Симеоновград с Решение №288 от 09.09.2005г. и по съществуването си била подзаконов нормативен административен акт по смисъла на чл.75, ал.1 от АПК, тъй като съдържа административноправни норми, отнасяла се за неопределен и неограничен брой адресати и имала многократно правно действие. С оглед изложеното следвало да се заключи, че при въвеждането на правните норми в Наредбата било недопустимо да бъде пренебрегната рамката, наложена в чл.76, ал.3 от АПК. Сочи се, че според чл.28, ал.1 от Наредбата „В резервните жилища се настаняват под наем за срок не по-дълъг от една година лица“. В чл.45 ЗОС законоустановеният срок бил „не по-дълъг от две години“, като законодателят уреждал максимално допустимия период от време. Тази продължителност била установена в интерес на нуждаещите се лица, тъй като целта на закона била да им се осигури възможност да се преборят със ситуацията, в която са попаднали. Със съкращаването на срока от местния орган на власт пострадалите лица на практика се лишавали от законоустановеното право до две години да обитават общинско жилище. Необходимо било да се уточни, че изложеното касало единствено обезпечаване на признатото право, а това нямало общо с решаване на отделните случаи, когато с индивидуален административен акт може да се определи и по-кратък срок. Задължително било обаче да не се изключва нормативно това, което било установено от законодателя относно дължината на срока. В заключение се моли за отмяна на чл.28, ал.1 в частта „не по-дълъг от една година“ от Наредба за условията и реда за управление и разпореждане с общинския жилищен фонд, приета от Общински съвет – Симеоновград и се претендира присъждане на разноски.

Представителят на Окръжна прокуратура – Хасково в съдебно заседание поддържа протеста и моли да бъде уважен. Претендира разноски.

Ответникът, Общински съвет – Симеоновград, не изпраща представител в съдебно заседание и не ангажира становище по протеста.

Административен съд – Хасково, като прецени доказателствата по делото, приема за установено от фактическа страна следното:

С Докладна записка №4274/29.08.2005г. на Община Симеоновград, Председателят на Общински съвет – Симеоновград предложил на Общински съвет – Симеоновград да вземе следното решение: „На основание чл.45а от ЗОС и чл.22, ал.1 от

ЗМСМА, ОбС Симеоновград реши: 1. Общински съвет Симеоновград приема Наредба за условията и реда за управление и разпореждане с общинския жилищен фонд. 2. Наредбата влиза в сила от деня на приемането ѝ.“

В докладната записка било посочено, че промените в ЗОС изискват условията и реда за управление и разпореждане с общински жилища да бъдат предмет на отделна наредба. Посочено било също, че се предлага проект на наредба, който предварително бил обсъден с „Общинска собственост“.

С Решение №288/09.09.2005г., на основание чл.45а от ЗОС и чл.21, ал.1 от ЗМСМА, Общински съвет - Симеоновград е решил следното: 1. Общински съвет Симеоновград приема Наредба за условията и реда за управление и разпореждане с общинския жилищен фонд. 2. Наредбата влиза в сила от деня на приемането ѝ.

В гласуването при приемане на Решение №288/09.09.2005г. са участвали 13 общински съветници (от общо 17, съгласно отразеното в представения по делото Протокол №21 от 09.09.2005г. от заседание на Общински съвет – Симеоновград), от които 13 общински съветници са гласували „за“, няма гласували „против“ и „въздържал се“.

По делото се представя в актуалната ѝ действаща редакция Наредба за условията и реда за управление и разпореждане с общинския жилищен фонд (Наредбата).

При така установената фактическа обстановка съдът достигна до следните правни изводи:

Протестът е процесуално допустим. Предмет на оспорване са конкретни разпоредби от подзаконов нормативен акт, действащ на територията на Община Симеоновград. На основание чл.186, ал.2 от АПК прокурорът може да подаде протест срещу подзаконов нормативен акт. Оспорването на подзаконовия нормативен акт пред съда е частично и касае само чл.28, ал.1 в частта „не по-дълъг от една година“ от Наредба за условията и реда за управление и разпореждане с общинския жилищен фонд, което е допустимо, съгласно чл.185, ал.2, във вр. с ал.1 от АПК. Освен това разпоредбата на чл.187, ал.1 от АПК изрично предвижда безсрочност на оспорването на подзаконовите нормативни актове, т. е. без ограничение във времето.

Разгледан по същество, протестът е основателен.

Нормата на чл.21, ал.2 от Закон за местното самоуправление и местната администрация (ЗМСМА) предвижда компетентност на общинския съвет, в изпълнение на своите правомощия по ал.1 на същия член, да приема правилници, наредби, инструкции, решения, декларации и обръщения. С оглед горното, наредбата, чиито разпоредби се протестират, е приета от компетентен орган – Общински съвет – Симеоновград, съобразно чл.21, ал.2 от ЗМСМА.

Общинският съвет е орган на местното самоуправление и решава самостоятелно всички въпроси от местно значение, които законът е предоставил в неговата компетентност, както и други въпроси от местно значение, които не са от изключителната компетентност на други органи – чл.21, ал.1, т.23 от ЗМСМА. В изпълнение на предоставените им правомощия, общинските съвети са овластени да приемат подзаконови нормативни актове - Наредби, с които уреждат, съобразно нормативни актове от по-висока степен, обществени отношения с местно значение – чл.76, ал.3 от АПК, във вр. с чл. 8 от ЗНА, във вр. с чл.21, ал.2 от ЗМСМА. В случая, оспорената Наредба е приета в предвидената от закона форма, при спазване изискванията за кворум и мнозинство при гласуване на решението за приемането ѝ.

В разпоредбата на чл.28, ал.1 от Наредбата се сочи следното: „В резервните жилища се настаняват под наем за срок не по-дълъг от една година лица: 1. жилищата на които са станали негодни за обитаване в резултат на природни и стихийни бедствия и аварии или са застрашени от самосрутване; 2. в семействата на които са налице остри социални или здравословни проблеми; 3. жилищата, на които са отчуждени по реда на глава трета от Закона за общинската собственост.“

69

Чл.43 от Закона за общинската собственост постановява, че в жилища за отдаване под наем се настаняват: 1. лица с жилищни нужди, установени по реда на наредбата по чл.45а, ал.1; 2. наематели на общински жилища, които се засягат от ново строителство, надстрояване или пристрояване, основен ремонт или реконструкция; 3. лица, жилищата на които са възстановени на бившите им собственици по реда на чл.7 от Закона за възстановяване на собствеността върху одържавени недвижими имоти.

В чл.45, ал.1 от Закон за общинската собственост се предвижда, че в резервните жилища се настаняват под наем за срок не по-дълъг от две години лица: 1. жилищата на които са станали негодни за обитаване в резултат на природни и стихийни бедствия и аварии или са застрашени от самосрутване; 2. в семействата на които са налице остри социални или здравословни проблеми.

Разпоредбата на чл.45а, ал.1 от Закона за общинската собственост изрично дава правомощия на общинските съвети да регламентират на местно ниво отдаването под наем на жилища на общината, като посочва, че условията и редът за установяване на жилищни нужди и за настаняване под наем в жилищата по чл.43 и 45 се определят с наредба на общинския съвет. В специалния закон обаче не са предвидени правни възможности за общинските съвети при приемане на наредба да регламентират по различен начин от Закона за общинската собственост максималният срок за настаняване под наем в резервните жилища.

Съгласно чл.8 от ЗНА, всеки общински съвет може да издава наредби, с които да урежда, съобразно нормативните актове от по-висока степен, неуредени от тях обществени отношения с местно значение. Съгласно чл.7, ал.2 от ЗНА, наредбата е нормативен акт, който се издава за прилагане на отделни разпоредби или подразделения на нормативен акт от по-висока степен, а в чл.8 от ЗНА и чл.76, ал.3 от АПК е предвидено, че всеки общински съвет може да издава наредби, с които да урежда съобразно нормативните актове от по-висока степен неуредените от тях обществени отношения с местно значение. Според чл.15, ал.1 от ЗНА, нормативният акт трябва да съответства на Конституцията и на другите нормативни актове от по-висока степен. Тоест уредбата, която дава общинската наредба, следва да уточнява и конкретизира законовата уредба съобразно местните условия, но не може да е в противоречие със закона, или да преурежда по различен начин вече уредени от закона обществени отношения.

При съобразяване на цитираните разпоредби се налага извод, че за Общински съвет - Симеоновград не е налице правна възможност да регламентира по различен начин от този в Закона за общинската собственост максималният срок за настаняване под наем в резервните жилища.

В случая регламентацията в подзаконовия нормативен акт е в пряко противоречие с чл.45, ал.1 от Закон за общинската собственост. Предвид последното, нормата на чл.28, ал.1 в частта „не по-дълъг от една година“ от Наредба за условията и реда за управление и разпореждане с общинския жилищен фонд, приета от Общински съвет – Симеоновград, противоречи на чл.15, ал.1 от ЗНА и чл.8 от ЗНА, тъй като общинският съвет е намалил максималният срок за настаняване под наем в резервните жилища, ограничавайки го до една година, като така не се е съобразил и е стеснил законовите рамки на чл.45 от Закона за общинската собственост, визиращи настаняване под наем в резервните жилища за срок не по-дълъг от две години.

Включването на израза „не по-дълъг от една година“ в чл.28, ал.1 от Наредбата не съответства на строгата законова регламентация на административната дейност, разписана в акт от по-висока степен. Поради това в протестираната част горепосочения текст от Наредбата следва да се отмени, като незаконосъобразен.

При този изход на спора на протестиращата страна следва да се присъдят поисканите разноски в размер на 20 лв., направени във връзка с оповестяване на протеста в Държавен вестник, платими от ответника.

Водим от горното и на основание чл.193, ал.1 от АПК, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ разпоредбата на чл.28, ал.1 в частта „не по – дълг от една година“ от Наредба за условията и реда за управление и разпореждане с общинския жилищен фонд, приета от Общински съвет – Симеоновград.

ОСЪЖДА Общински съвет Симеоновград да заплати на Окръжна прокуратура Хасково, разноски по делото в размер на 20.00 (двадесет) лева.

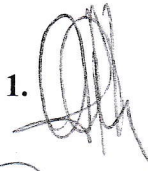
Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Решението да се разгласи по реда на чл.194 от АПК при неподаване на касационна жалба или протест, или ако те са отхвърлени.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

20pc
10.06.1900
